

KOVÁCS ISTVÁN

## A csönd ideje

*Leértékelten itt a tél*

*Fullaszt a drótra fűző „éljen”*

*Megőszült források vizén  
angyalhajt guzsalyoz az ág*

*Elfúj majd minden lobogót  
e síroktól huzatos világ*

*Voltunk egyszer a bibliás  
emberteremtő ige*

*Üres szobák visszhangjain  
csapódik torkomnak a szó*

*Egy kéz az ingemet kibontja  
Legyen hát zsoldtáros a hó*

*Telő hiányodnak holdja  
felségjel lett az éjszakámon*

*Rádcsukódik a tengersizem*

*Kontyod a szédült víz alatt*

*bomlottan örvénylik az álom*

BAKA ISTVÁN

## Könyörögj érettem

*Száz szirmod, cseresznyefa-boszorkány,  
sistereg, feketére sül,  
szélszította leveleid  
lángokként nyaldosnak körül.*

*De szenesedő csontjaidból  
vércseppek buggyannak majd — csodát  
teszel holtodban, s térdre hull szent  
stigmáid előtt a világ.*

*Hagytalak elhamvadni! Isten  
nem böcsát meg nekem soha.  
Feloldozhatsz-e még, szerelmem,  
elvirágzó cseresznyefa?*

*Könyörögj érettem, ki tested  
illettem késsel és fűrészszel,  
inkvizítorod, kinek mégis  
gyümölcsöt teremni égsz el.*

*Bár tudom: enkárhozatom alól  
nem oldozhat föl engem az ima,  
csak ha elégek veled — hát belévetem  
magamat lombod szent lángjaiba.*

PETRI CSATHÓ FERENC

## In memoriam B. N. L.

*Csak a tartalma világosodott meg,  
a terjedelme nem;  
az igazság, amit kerestem  
mozgó világban s hűvös logikában,  
az igazság csak bennem van jelen:  
— ahhoz tehát, hogy törvényét megértsem,  
magamat kell most elfelejtenem.*

## Mária ünnepei

*József halott már három éve.  
A gyerekek havonta egyszer  
vendégségbe mennek Máriához.  
Eszik a madárlátta kenyeret,  
a hamuban sült pogácsát.  
Azt mondják: tél jön.  
Azt mondják: nyár jön,  
topognak, álldigálnak,  
darálják, mint a verkli:  
vigyázzon. magára. drága. mama.*